

БОГ Є ТЛУМАЧ САМ СОБИ

Наш Небесний Отче, одне Слово від Тебе значитиме більше, ніж усе, що здатна зробити чи сказати людина, тому що люди чекають побачити Тебе. І ми дякуємо Тобі за те, що є такі, хто перебуває в очікуванні; вони чекають, що щось станеться. І коли люди чогось прагнуть, безодня кличе до Безодні, повинна існувати Безодня, щоб відповісти на той поклик. І ось чому ми сьогодні тут, бо цим служителям і людям лягло на серце скликати нас, попрохати Тебе про ласку та про благословення, з вірою у те, що Ти зцілиш хворих, і спасеш загиблих, і проявиш Своє Слово.

² І ми просимо, Небесний Отче, щоб Ти дарував це нам, коли ми покірливо чекаємо на Тебе, вечір за вечором. Нехай тут відбудеться таке вилиття Святого Духа, і нехай кожна людина стане сліпа до усього навколо, за винятком Бога. Нехай серед людей виникне таке благання, спрага за Богом, що в усю тутешню округу прийде пробудження, і кожна церква заповниться людьми, грішники багатимуть Бога про милість, і—і Святий Дух зцілить хворих, дасть кульгавим здатність ходити, і воскресить мертвих, і дарує оце все, що обіцяється у Твоєму Слові.

³ Прийди, Господи Ісусе, й здійсни Свою обітницю. Прийди до нас сьогодні. Ми віримо, що Ти той самий вчора, сьогодні й навіки, що Твої обітниці не можуть схибити. Схиблять небо й земля, але Твоє Слово не схибить. Нехай відкриється наше розуміння. Нехай Святий Дух прийде й підніме цілину. Нехай сьогодні ввечері наше розуміння відкриється для Духа й для Божої сили, щоб Він проявив через нас Свої обіцяні Слова. Бо ми прохаємо це в Ім'я Ісуса. Амінь.

⁴ Отож, сьогодні, ті, хто слідує за текстом, звернімося у Біблії до Другого послання Петра й почнімо з 15 вірша, просто щоб декілька хвилин поговорити за Писанням.

Буду ж старатися, щоб ви й після мого відходу завжди могли згадувати про це.

Бо ми звістали вам силу й прихід нашого Господа Ісуса Христа не за хитро вигаданими байками пішовши, а будучи очевидцями Його величі.

⁵ Мені це подобається — “очевидцями”. Не якась байка. Ми наочні свідки того, про що говоримо.

Бо Він прийняв від Бога Отця честь і славу, і коли до Нього донісся від величної слави такий голос: Це Син Мій улюблений, до Якого Моє благовоління.

І цей голос, що донісся з неба, ми чули, коли були з Ним на святій горі.

І ми маємо, як більші надійне, пророче слово, і ви добре робите, що звертаєтесь до нього, як до світильника, що світить у . . . темному місці, доки не почне розвиднятися день і не зійде ранкова зоря у ваших серцях,

знаючи насамперед те, що жодне пророцтво в Писанні не походить від власного тлумачення.

Бо ніколи пророцтво не промовлялося з волі людини, а говорили його святі Божі люди, спонукувані Святим Духом.

⁶ Нехай Господь додасть Своїх благословень до цього уривку з Його Слова. Я зараз візьму це за тему: *Бог є Тлумач Сам Собі*.

⁷ Ми живемо у день збентеження. Ми живемо у такий день, коли чоловіки та жінки ледве розуміють, що робити. Здається, що скрізь панує безлад. Складається таке враження, ніби в усьому дуже багато різних поглядів. Усе це робить сатана.

⁸ І ось, якщо у Бога нема якогось стандарту, за яким судитиме людей, Він не надасть їм праведний, відповідний суд. І у Біблії говориться, що Він судитиме усіх людей Ісусом Христом, а Ісус Христос — це Слово. У Євангелії від Івана, у 1 розділі говориться:

На початку було Слово, і Слово було з Богом, і Слово було Бог.

І Слово стало плоттю і оселилося серед нас. . .

⁹ І ось, сьогодні ми — це відображення Його атрибутів. У Бозі. . . Спочатку Він навіть не був Богом, Бог, ми назвемо Його просто “Вічний”. Він не був Богом, адже слово (англійське слово) *Бог* означає “об’єкт поклоніння”, а Йому ніхто не вклонявся. Тому Він був Вічний, велике Джерело усякого розуму. І у цьому Джерелі усякого розуму не було ні атому, ні молекули, нічого, ніде ніякого ні світла, ні зірки, ні місяця, нічого. Бог, той, кого ми знаємо як Бога, цей величний Вічний Дух (ніколи не починався, ніколи не закінчувався), Він перебував там. І в Ньому існували атрибути: це були атрибути Бога, потім — Його атрибути як Отця, атрибути як Сина, атрибути як Спасителя, атрибути як Зцілителя. Усі ці атрибути перебували у Ньому. І зараз Він. . . Усе це, що відтоді відбувається, це просто проявляються Його атрибути.

¹⁰ Що я маю на увазі, *атрибути* — це Його “думки”. А слово — це “висловлена думка”. І тоді це було у Його думках. І коли Він сказав: “Нехай буде”, — так і стало. “Нехай буде”, — так і стало.

11 І тепер запам'ятайте: ви, християни, були Його думками до того, як постав цей світ. І ви — це прояв Його думок. До того, як постав світ, ви вже були у Христі (амінь), у Бозі від початку. Завдяки цьому, тоді, розумієте, ви Його піддані. А оце все — це Сам Бог, який матеріалізує Себе у реальності, щоб Його можна було торкнутися, побачити й—й так далі. І ось хто такий Бог — оце все.

12 Потім люди кажуть: “Тлумачення...” Говорив недавно на одному зібранні, звертається до мене один чоловік, каже: “Брате Брангаме, ви помиляєтесь у тлумаченні. Ви тлумачите Його неправильно”.

13 Так ось, ми чуємо... Підеш до методистів, і там скажуть: “Баптисти тлумачать неправильно”. Баптисти скажуть: “П'ятидесятники тлумачать неправильно”. П'ятидесятники кажуть, що “одноосібники тлумачать неправильно”. Одноосібники кажуть: “Асамблеї тлумачать неправильно”. І кожен каже, що інший тлумачить неправильно.

14 Бог є Тлумач Сам Собі! Йому не потрібно, щоб хтось розтлумачував замість Нього. Він Сам дає Своє тлумачення. Хто така людина, що береться розтлумачити Бога? Бог є Тлумач Сам Собі.

15 І те, про що тут зараз каже Петро, як виявляється, коли Бог на початку сказав: “Нехай буде світло”, — і стало світло, це й було тлумачення. Коли Бог щось каже і це проявляється, Бог отак пояснює, що Його Слово є правда. Розумієте? Коли Він сказав: “Нехай буде світло”, — до того, як з'явилася така річ, як світло, це було у Його думках. Коли Він сказав: “Нехай буде світло”, — і світло спалахнуло в небі, це й було тлумачення. Нікому не потрібно було тлумачити це, тому що Бог сказав це, і ось воно з'явилося. Коли Бог каже, і воно з'являється, це тлумачення Його Слова. Чому люди не бачать цього? Чому люди не розуміють цього?

16 Коли Бог дає обітницю, і Бог каже... При—при початку, в книзі Буття, Він розподілив Своє Слово на кожну епоху, як Воно рухатиметься від початку до кінця. І в ці епохи, церковний світ геть заплутував усе це через традиції тощо, і Бог завжди, у Старому й Новому Завіті, відправляв на сцену пророків! І Господнє Слово приходить до пророка. І як Воно це робить? Боже Слово проявляється у реальності. Боже проявлення, яке й демонструє, правда це чи ні. Нікому не потрібно тлумачити Його, Слово тлумачить Себе. Бог обіцяв це, і ось воно збувається!

17 Що користі говорити про Нього щось інше? Хто така грішна людина, що намагається говорити (коли Бог дав обіцянку, і Бог же й виконує її), що це тлумачення хибне? Це Сам Бог дає Своє Власне тлумачення, роз'яснює. Йому

не потрібно, щоб хтось Його роз'яснював, Він Сам роз'яснює тим, що виконує те, що Він обіцяв зробити.

¹⁸ О-о, якби церква осягнула це й побачила призначені на кожну епоху обітницї! В усі інші епохи Бог відправляв на сцену (навіть упродовж семи церковних періодів) і проявляв усе, що Він пообіцяв зробити. В усьому, не лишилося нічого незробленого. Так і є! Якщо Він говорив, що Він щось зробить, Він виконував це.

¹⁹ Бо коли Бог сказав ще в часи Ісаї, Він сказав: “Діва зачне”, — і вона зачала. Ось, хто—хто зумів би розтлумачити це? Бог розтлумачив. Він сказав: “Діва зачне”, — і вона зачала. А зараз, чого ви . . . не можна . . . Слова тут зайві, тому що Бог сказав, що вона зачне, і вона зачала. Але церква тоді виявилася надто сліпа для того, щоб побачити це. Розумієте, бо в них були свої власні уявлення про це. Воно надто—надто відрізнялося від того, що вони очікували.

²⁰ Петро тут посилався на минуле, він сказав: “Бог, Своїм Словом, проявив Христа, Він сказав: ‘Це Син Мій улюблений’”. Ці віруючі стояли там. І Христос — це втілення Бога. Він завжди проявляє Христа Своїм Словом, бо Христос — це і є Слово. Він проявляє завжди.

²¹ Коли Він сказав . . . В часи Ноя Христос був у Ної. Ви вірите цьому? Ной сказав: “Піде дощ. Буде дощ, землю буде знищено”. І дощ пішов. Для цього не знадобилося ніякого тлумачення. Дощ пішов, тому що Бог, у Ної, сказав: “Піде дощ”. Це був пророк, і доказом цього стало те, що сказане ним збулося. Тож нікому не потрібно було роз'яснювати це.

²² Може, хтось із тих, хто приходив, говорив: “Цей чоловік сам не розуміє того, про що він каже”.

²³ Але Бог завжди обіцяв: “Якщо буде хто поміж вами духовний чи пророк, і сказане ним збудеться, тоді слухайте його”. Звісно, бо це правда. Це повинно було узгоджуватися зі Словом. І Ной узгоджувався зі Словом. Коли він пророкував, що піде дощ, і дощ пішов. Для цього не знадобилося тлумачення, бо воно просто відбулося.

²⁴ Ісаїя сказав: “Діва зачне”, — і вона зачала. Так ось, це здавалося страшенно незвичним. Бо, розумієте, до того, як ця діва зачала, минуло багато сотень років.

²⁵ Це було настільки незвичним, що порядний муж на ім'я Йосип, її чоловік, “будучи праведним і не бажаючи виставити її на ганьбу . . .” Цей порядний чоловік у ті дні; як, мабуть, було Йосипові, коли він обручився, заручився з Марією.

²⁶ Вона була заручена. В ті дні, порушити це — то було все одно що вчинити перелюб. І, звичайно ж, Йосипові здавалося, ніби Марія намагається використати його як прикриття, тобто зробити з нього щит для свого гріха; бо

ось виявилось, що вона, незаміжня, тільки заручена, вже вагітна. За такі речі забивали камінням на смерть; ось як повинні були вчинити за законом.

27 І Йосип, її чоловік, це був праведний муж, дуже праведний муж. Він вірив Богу. І коли вона подивилася на нього тими прекрасними, великими, ніжними очима й сказала: “Йосипе, Архангел Гавріїл відвідав мене й сказав, що я, не знаючи чоловіка, зачну”.

28 Так ось, якби Йосип звернувся до Писання, пророк сказав, що вона зачне! Бог просто розтлумачував Своє Власне Слово! Розумієте? Але воно виявилось надто незвичним.

29 Ось у чому справа в будь-якій епосі. Боже Слово чуже для людей; Воно надто незвичне. Бог завжди звершає щось незвичне. Усюди, де Бог, з'явиться щось незвичне. І це суперечило системі цього світу, бо вони влаштували все так, як, на їхній погляд, це повинно бути. Але Бог приходить і звершає оте незвичне.

30 “Як ця дівка може зачати?” Він був щирий; він тут шукав Бога.

31 І тоді Бог промовив до нього уві сні й сказав: “Йосипе, сину Давидів, не бійся прийняти Марію, дружину твою, бо зачате у ній — від Святого Духа. Бог отінив її. Ось як це сталося”.

32 А ви звернули увагу на те, як Бог звернувся тут до Йосипа? Другорядним способом — через сон. І ми знаємо, що сні бувають; ми віримо у сні. Я вірю в сні. Відбувається... Бог постійно звертається до людей у снах. Але сон — це другорядне, розумієте; якщо нема тлумачення, він може виявитися правильним або хибним. Але йому не знадобилося тлумачення. Сам Бог промовив безпосередньо до Йосипа, бо в ті дні в країні не було пророка для того, щоб розтлумачити. Пророка не було чотириста років. Тому наступний найкращий спосіб, через який Бог подбав про добробут, про життєзабезпечення Свого Власного Сина — це було промовити до Йосипа уві сні, й без тлумачення. Він сказав: “Жінка права. Оте Святе, що зачалось у ній, це Божий Син”. Тлумачення не знадобилося.

33 Бог Сам дає Власне тлумачення щирим, чесним серцям. Чоловіки й жінки, які дивляться на щось таємниче, якщо ви чесні, й щирі, й будете вірити, Бог якимось чином розтлумачить це вам. По-перше, з'ясуйте, чи є така обітниця. Якби Йосип звернувся до минулого і відірвався від традицій і звернувся до Біблії і з'ясував, що Ісаїя сказав, що з нею це станеться.

34 І все те, про що говорилося, і про Його народження, і про все інше говорилося у Писанні “святими пророками”, як

сказав Петро. І ні в кого з людей нема права докладати до цього особисте тлумачення. Бог сказав саме так про те, що станеться. Він — це був прояв Божого Слова, обіцяного на той день. Бог сказав це, і ось воно сталося. Це владнало усі питання.

³⁵ Ісус сказав... В часи Його перебування на землі, коли Його служіння не розуміли, воно було надто величним, надто великим феноменом (не могли зрозуміти), тобто феноменальним. Його не розуміли. І Він сказав: “Дослідіть Писання!” (Сподіваюся, я не оглушив вас там, через отакий вигук). “Дослідіть Писання, бо в Них ви вважаєте, що маєте Вічне Життя, і саме Вони свідкують про Мене”. Бачите? “Саме Вони й скажуть вам, Хто Я”.

³⁶ Бачите, Бог розподілив Слово. В той день Бог повинен був проявитися як Бог з нами (Еммануїл): “Дадуть Йому Ім’я: Чудесний, Радник, Князь Миру, Сильний Бог, Вічний Отець. І дадуть Йому Ім’я *Еммануїл*, ‘Бог з нами’”. Бог перебував у Давиді. Бог перебував у Мойсеї. Бог... Це постійно був Бог, який проявляв Себе на той відрізок часу. А в цьому відрізку — “діва зачне, і породить Сина, і Він буде Богом з нами”.

³⁷ Саме за це Його розп’яли — за те, що видавав Себе за Бога, і за порушення суботи. А Він був—Він був Богом суботи, і Він був Богом. І Він був не просто звичайною людиною чи звичайним пророком (хоча Він був звичайною Людиною й Пророком), але Він був Богом-Пророком. І Він був здійсненням Слова — саме тим, що Бог сказав, що Він зробить. Сказав: “Хто з вас може дорікнути Мені за гріх? Дослідіть Писання! В Них, ви вважаєте, що маєте Вічне Життя, і саме Вони свідкують про Мене”. Але їхні традиції, вони жили у відблиску іншого періоду часу.

³⁸ Як я проповідував декілька тижнів тому про “*Життя у відблиску*”. Відблиск — це “міраж”, відображене світло сонця, і це обман. І будь-який відблиск іншого періоду — це оманливе відображення. Люди завжди ходять у тому, що відбувалося багато років тому. Лютерани ходять у лютерівському відблиску. Лютерівське світло сонця було придатним на його день; уесліанське — на його день; п’ятидесятницьке — на їхній день. Ми піднімаємося далі по драбині; ми живемо в іншому періоді! Ми піднімаємося далі, далі, нам не можна увесь час озиратися назад.

³⁹ Коли ми до чогось звикаємо, ми вважаємо, що у нас все налагоджено, традиції сформувалися; і на той час це було придатне, але ми рухаємося далі! Дослідіть Писання й подивіться, що обіцяється на сьогодні, тоді ми дізнаємося, де ми перебуваємо, й тоді зможемо визначити, де знаходимося.

⁴⁰ Лютер; ви можете звернутися до Писання й побачити у тому—у тому Сардському періоді, там ви чітко побачите,

що обіцяється. Подивіться, який виїхав вершник; гляньте, хто вийшов йому назустріч, саме оте — “проникливість людини”, — Реформація. Постостерігайте за Уеслі, й так далі. Як дійшло до п'ятидесятичного періоду, і протягом того періоду, постостерігайте, як це просувалося далі. Зверніться до Писань і побачте, де ми знаходимося. Ось чому Ісус сказав: “Дослідіть Писання!”

⁴¹ Побачте, де ми! Я вважаю, що саме зараз ми перебуваємо при Приході Божого Сина. Я вірю, що ми перебуваємо у періоді й у годині, коли Він може з'явитися будь-якої миті. Я вірю, що Писання проголошують це, що ми перебуваємо в останніх годинах історії цього світу. Я бачу, до чого все йде. Подивіться, як ця Єкуменічна рада заводить усі церкви у це — у клеймо звіра. І подивіться на Римську імперію і на те, що вона робить, і на всіх інших. Подивіться, як вони згромаджуються, затуляють Світло, ізолюють Євангеліє. Кожному доведеться або належати до цього й ходити у їхньому світлі, або не ходити взагалі. Розумієте, ми при завершенні часу. Нам лишилося тільки ухопитися за Бога й повірити Його Слово. Слово завжди правильне.

⁴² У Лаодикійському періоді церкви, це єдиний період церкви з усіх, коли Христа виштовхали з церкви. Він стояв надворі, стукав. Що сталося? Ця Єкуменічна рада, ось що вижене Його. В Біблії говориться, що Він повинен опинитися надворі, й Він опинився. Що ж вона не пускає? Слово. А Слово — це Він; Він завжди був Слово; і сьогодні Він, як і колись, Слово! Він Слово.

⁴³ У Біблії сказано: “Слово гостріше, діяльніше за двосічного меча, — Євреїв, 4 розділ, — судить думки й наміри серця”. Слово! Коли Ісус у той час сказав це, вони повинні були б упізнати, Хто Він такий.

⁴⁴ Дивіться, що Він робив. Одного дня, коли Він стояв там, початок Його служіння. До Нього прийшов один чоловік на ім'я Симон, Симон Петро. І коли Петро подивився на Нього й—й побачив Його, Ісус сказав йому: “Твоє ім'я Симон, і ти син Йони”. (Він повинен був знати, що Мойсей сказав: “Господь, ваш Бог підніме Пророка, подібного мені, і ви повинні будете слухати Його”). І ось Чоловік, який ніколи в житті не бачив його, сказав: “Твоє ім'я — Симон, і ти син Йони”. Він одразу зрозумів, що це не може бути... В них сотні років не було пророка, і ось якийсь Чоловік розповідає йому, хто він. Не дивно, що він зміг прийняти це!

⁴⁵ Пилип, тоді ж, пішов і—і знайшов під деревом Нафанаїла, й привів його до Ісуса. Ісус сказав: “Ось ізраїльтянин, в якому нема підступу”.

Той сказав: “Раббі, звідки Ти знаєш про мене?”

46 Він сказав: “Перед тим, як Пилип покликав тебе, коли ти був під деревом, Я бачив тебе”.

47 Той сказав: “Раббі, Ти — Син Божий! Ти — Цар Ізраїля”. Він зрозумів, що це Хто? Не знадобилося ніякого тлумачення, Єгова сказав Це!

48 А там були й ті, хто не повірив цьому. Вони сказали: “Цей Чоловік — Вельзевул. В Нього—в Нього, Він це робить якимись хитрощами. Він—Він ворожбит чи хтось такий”.

49 Ісус подивився на них і сказав: “Ви кажете це на Сина людського, вам це пробачиться. Але коли Святий Дух прийде звершити те саме, слово проти Нього не пробачиться ніколи, ні в цьому світі, ні в світі прийдешньому”. Він пророкував про наш день, про день, який ми побачимо. Бо Він той самий учора, сьогодні й навіки.

Пам’ятайте, це був Ісус Христос у Мойсеї.

50 Це був Ісус Христос у Давиді. Коли Давид, син . . . Давид піднявся на гору, скинутий цар, і плакав над Єрусалимом, це був Христос у ньому. Бо приблизно через вісімсот років Син Давидів сидів на Оливній горі й подивився вниз на Єрусалим, і заплакав і сказав: “Єрусалиме, Єрусалиме, як часто Я хотів зібрати вас під крила, як квочка збирає свій виводок, але ви не схотіли!”

51 Коли Йосип сидів у в’язниці, це був Ісус. Коли його продали майже за тридцять срібняків, це був Ісус. Коли він потрапив у слуги до Потифара, це був Ісус. Коли він сів по правицю від фараона. І коли він виїжджав, кожен . . . сурмила сурма, й усі повинні були схилити коліна, це був Ісус. До фараона можна було потрапити тільки через—через Йосипа, до Бога можна прийти тільки через Ісуса. Це був Ісус, здійснення пророкованого Слова, висловленого у подобах і прообразах.

52 Коли Ісус був тут на землі, Він звершив те саме, що звершили пророки; ось звідки розуміли, що Він — це проявлення Його Слова. Для цього не знадобилося тлумачення.

53 Коли Нафанаїл це зрозумів, він упав ниць, сказав: “Ти — Цар Ізраїля, Син Божий, Цар Ізраїля. Ми упізнали Тебе; жоден з людей не міг би цього зробити”.

54 Никодим прийшов уночі, сказав за фарисеїв те саме. Але, розумієте, вони настільки поєдналися зі своєю Екуменічною Радою, що не могли Його прийняти. Він передав їхні слова, сказав: “Раббі, ми . . .” Хто такі “ми”? Їхня рада! “Ми знаємо, що Ти — учитель, який прийшов від Бога, бо ніхто з людей не міг би вчинити оце все, якби не було з Ним Бога”. Вони упізнали Його, вони знали, що це Воно, але вони настільки загрузли в цьому.

55 І Бог останні сорок років протрушує цю країну через хрещення Святим Духом, а чоловіки й жінки усе одно знаходяться поза Цим, бо вони загрузли у тому самому, живуть у відблиску іншого дня. В чому справа? Всім хочеться бути методистами, баптистами, пресвітеріанами, лютеранами або кимось інше. Розумієте, це відблиск.

56 Вони жили у відблиску Мойсейового дня. А Він що сказав? Він сказав. . . Вони сказали: “Ми Мойсейові учні”.

57 А Він сказав: “Якби ви знали Мойсея, ви упізнали б і Мене. Мойсей писав про Мене!”

58 Якби ви знали Лютера, ви упізнали б цей період! Якби ви знали методистів, ви упізнали б цей період! Бо Христос писав про цей період! Ці Слова, які здійснюються, повинні здійснитися в цей період. Його не треба комусь тлумачити, Бог Сам дає Власне тлумачення. Бог Сам тлумачить, бо Він єдиний, Хто може Його розтлумачити. Божі обітниці завжди підтверджують те, що Він сказав; це і є тлумачення.

59 А Ісус (заради економії часу), Ісус сказав, в Євангелії від Івана, 14 розділ, 12 вірш: “Хто вірить у Мене, діла, які Я роблю, і він зробить”. Він говорив це? Правильно. Тлумачення на це не знадобилося. Коли хтось це робить, це Бог. Звісно!

60 Він ще там сказав: “Як було в дні Лота, так буде й у прихід Сина людського”. Це сказав Ісус. Він говорив це? Авжеж, Він це говорив! Тлумачення на це не знадобиться.

А ті кажуть: “Тут мається на увазі. . .”

61 Тут мається на увазі саме те, що Він сказав! “Як було в дні Лота, так буде у прихід Сина людського”. Що ж було в дні Лота? Повернімося на хвилинку у минуле, з’ясуймо, що тоді відбувалося.

62 В дні Лота існувало три класи людей: віруючий, удаваний віруючий і невіруючий. Це присутнє в кожній спільноті, те саме.

Ми бачимо, що невіруючі — це содомляни.

Лот — це був удаваний віруючий.

63 Авраам — це був віруючий. І саме з ним було укладено завіт. І саме він чекав на обіцяного сина. Саме він на це очікував. Амінь. (Я не “амінькаю” сам собі. *Амінь* означає “нехай буде так!”) І це так і є. Авраам не був у Содомі. Авраам перебував в узгір’ї та поза Содомом. Він прообраз духовної Церкви цього дня.

64 А Лот — це прообраз деномінаційної церкви, яка досі в Содомі. Дивіться, це говориться в Біблії: “Гріхи Содому щоденно гнітили його праведну душу”. Чому ж йому забракло сміливості на те, щоб протистояти цьому? Сьогодні

в церквах чимало порядних людей, дивляться й бачать жінок у шортах і чоловіків, які роблять оце все, і їхні члени їздять у неділю пограти в гольф, і на пікнік, і на плавання й на усе інше, замість того, щоб піти до церкви. У середу ввечері відсиджуються вдома, дивляться телевизор, замість того, щоб піти до церкви. Вони б сказали щось про це, але рада вижене їх. Що це таке? Це знову Лот, який дивиться у своє вікно й бачить гріх, і боїться назвати гріх “гріхом”!

⁶⁵ Авраам не був у їхньому безладі, він вийшов з цього. Він був прообразом духовної Церкви. А зараз подивіться, що сталося якраз під завершення, якраз перед тим, як зійшов вогонь. І це були язичники. Це було передвіщення того, що вогонь зійде сьогодні на світ язичників, коли царства зруйнуються, і вони згорять. “Небеса займуться вогнем, — сказав Господь, — і вони, розпечені, згорять”. Це було передвіщення цього.

⁶⁶ Зараз уявімо їх. Ось Авраам, вже вийшов, не у Содомі, він знаходився поза Содомом. Лот досі у Содомі.

⁶⁷ Дивна річ, одного спекотного ранку, мабуть, приблизно об одинадцятій, він бачить, як по дорозі, по стежці, йдуть три чоловіки, звичайні чоловіки. Авраам сидів під дубом, відпочивав. Мабуть, того ранку вже сховався до отар, прийшов майже опівдні. І бачить, як йдуть троє мужів. І в тих мужах було щось таке, що відгукнулося в нього всередині. О-о!

⁶⁸ В Бозі завжди є щось таке, що коли Він з’являється серед людей, Воно відгукується всередині. Вони впізнають Його. Щось каже їм, що там присутнє підтвердження.

⁶⁹ Авраам швиденько підбіг і сказав: “Мій Пане, зайди, й дозволь я візьму води, принесу її та обмию Тобі ноги, й дам Тобі кавалок хліба, й тоді Ти підеш далі Своєю дорогою”. Тож Він звернув з дороги. Він побіг до череди, й узяв теля й зарізав його, дав слугі його обідувати. Спустився до намету, який стояв трохи нижче, й наказав Саррі замісити борошна, зробити щось, тобто, якогось тіста, спекти хліба, й спекти коржі на вогні. Виніс їм і подав. Поки вони сиділи там, їли, він звернув увагу на те, що цей Муж постійно дивиться у бік Содому. І Він сказав. . .

⁷⁰ Пам’ятайте, що двоє пішли до Содому. Двоє пішли до Содому. Будь ласка, не прогайте цього. Я посилаюся на слова Ісуса. Двоє пішли до Содому заради того, щоб вивести Лота і тих, хто там був готовий до того, щоб їх вивели. І ті двоє, які пішли туди, прийшли туди й проповідували. (А з Авраамом залишився Один. Дивіться, яке знамення Він дав). Знамення одержали й вони, і це. . . содомляни стали сліпими. Проповідь Євангелія завжди засліплює невіруючого. І зверніть увагу, завдяки чому це сталося.

⁷¹ А ось Один, який залишився тут і дав Авраамові знамення.

⁷² Тепер, ви звернули увагу? Будь-який історик, перегляньте Писання, перегляньте історію, жодного разу протягом періодів церкви не приходив муж до номінальної церкви, яка у світі, до деномінацій, ще ніколи не було мужа, прізвище якого закінчувалося б, як у Авраама, на h-a-m. А сьогодні такий є — G-r-a-h-a-m. Так і є. Йде туди, закликає їх до виходу. Він дуже добре це робить. Грем, Біллі Грем, Божий слуга там серед деномінацій, політиків тощо, наголошує на цьому.

⁷³ Недавно, коли йому запропонували висунути свою кандидатуру на посаду президента, він навідріз відмовився від цього. Нехай благословить його Бог за це. Ті горілчані компанії, він і першого кроку не зробив би. Вони втратили б мільярди доларів, бо він усе одно закрив би їх, тютюнові компанії та усе інше. Бачите, він там як Божий посланець до содомлян. Це саме так.

⁷⁴ Але запам'ятайте: Один залишився на горі з Авраамом, інший Муж, не ті двоє, які пішли туди, схожі на сучасних євангелістів, які вийшли туди на проповідь. Зверніть увагу: там залишився Один. Двоє пішли *сюди*, а Один залишився *тут* з Авраамом. І Той, Хто залишився з Авраамом, дав йому знамення.

⁷⁵ Зараз подивіться: його звали “Аврам”, а дружину — “Сара”. Тільки за день чи за два до цього Бог з’явився йому й сказав йому: “Я зараз зміною твоє ім’я з Аврама на Авраам”. (Бачите, G-r-a-h-a-m — це шість літер, людське). Але A-b-r-a-h-a-m — це сім, сім літер, h-a-m, закінчується на h-a-m.

⁷⁶ І зараз отут у духовній Церкві, нагорі з Авраамом був Один, і зверніть увагу на те, що Він сказав. Він сказав: “Аврааме, — (не “Авраме”), — Аврааме, де твоя дружина, — (не “С-а-р-а”), — С-а-р-р-а? Де твоя дружина Сарра?”

⁷⁷ Дивіться, що він сказав: “Вона у наметі за Тобою”.

⁷⁸ І Він каже: “Я відвідаю тебе. Я прийду до тебе”. Подивіться на той особовий займенник, який Він застосував у обітниці, яку Він дав. Це був Бог! Він сказав: “Я прийду до тебе”.

⁷⁹ І Сарра (таким чином, щоб ми усі зрозуміли) крадькома засміялася, каже: “Я, стара столітня жінка, мій пан, — (це Авраам), — теж старий, минув уже час, щоб нам жити, як молодим”. Каже: “У нас уже не може бути таких радощів: я стара, й він старий”. І каже: “У нас не може бути цього”. І каже: “Як? Такого не може бути!”

⁸⁰ І цей—цей Чоловік (Бог у людському тілі) каже: “Чому Сарра розсміялася й засумнівалася, каже такі речі?” У наметі, у Нього за спиною.

⁸¹ Тепер дивіться, це те саме служіння, яке було в Ісуса Христа! Він дивився на присутніх і бачив їхні думки. Він оповів Петрові, хто він і як звали його батька. Оповів Нафанаїлові.

⁸² Розповів жінці біля криниці, коли вона сказала... Він сказав: “Принеси Мені пити, — або, — дай Мені пити”.

⁸³ Вона сказала: “Пане, за звичаями, Вам не можна розмовляти з... іудеям розмовляти з самарянами. Ми не спілкуємося один з одним”.

⁸⁴ Він сказав: “Але якби ти знала, з Ким ти говориш, ти прохала б у Мене пити”. Розмова тривала далі. Він сказав: “Піди знайди свого чоловіка й прихोдь сюди”.

Вона каже: “У мене нема чоловіка”.

Він каже: “Ти добре сказала, бо у тебе було п'ять”.

Вона каже: “Пане!”

⁸⁵ Подивіться на відмінність між оцим і тими—і тими священниками того дня, тієї ради, яка жила у відблиску іншого дня. Вони сказали: “Це диявол!” Їм необхідно було дати якусь відповідь своїй громаді, бо вони вимагали цього.

⁸⁶ Але те, що зробила ця непримітна жінка, в серці у якої було це призначене Насіння... Їй усе це набридло й не цікавило; вона стала вуличною повією. Але коли вона побачила Його, вона сказала: “Пане, я бачу, що Ти Пророк. У нас чотириста років не було жодного; і нам кажуть, що, коли прийде Месія, саме це Він робитиме”. Ого! Це ожило те Насіння, яке було там! Чому? Для цього не знадобилося тлумачення.

⁸⁷ Ісус сказав: “Той, Хто говорить з тобою, це Він”. Для цього не знадобилося тлумачення. Він звершив чудо й засвідчив про те, що Він той Месія, амінь, і чітко засвідчив про те, що Бог пообіцяв: (“Господь, ваш Бог підніме Пророка, подібного мені”, — сказав Мойсей). Що це таке? Підтвердження Писання!

⁸⁸ Вона помчала до міста й сказала: “Підіть, побачте Чоловіка, Який розповів мені про все те, що я робила. Хіба це не сам Христос? Хіба це не Він? Він розповів мені про те, що я робила”.

⁸⁹ І тепер зверніть увагу: Ісус, це Він там у тому Чоловікові, який стояв Своєю спиною до намету й розповів, про що у наметі подумала Сарра.

⁹⁰ Боже Слово каже, Євреїв, 4 розділ, що... Він каже ось що: “Боже Слово — живе та дієве, і гостріше від усякого

двосічного меча; проникає до розділення суглобів і мізків і судить думки й наміри серця”. Слово! І щоразу, коли приходив пророк, він приходив зі Словом. І Він — це було Слово на той період. І що Він зробив? Пророкуючий, Хто розсудив таємниці в серці.

⁹¹ Воно це зробило в Ісусі Христі, бо Він — це була повнота Слова.

⁹² І Ісус сказав: “Як було в часи Содому, так буде у прихід Сина людського”. Божий Дух прийде на землю у вигляді людських істот, Бог, який проявився у людському тілі (Амінь! Вам це зрозуміло?), і звершить те саме, що Бог у людському тілі звершив у Содомі. Пам’ятайте, ті чекали на обіцяного сина. І одразу після цього з’явився обіцяний син. То був останній знак, який побачив Содом і, гм, Авраамова група перед з’явленням обіцяного сина. Ви помітили це? А зараз до такого моменту підійшла духовна Церква.

⁹³ Хтось скаже: “Брате Брангаме, ти кажеш, що ‘це був Бог’?”

⁹⁴ В Біблії говориться, що Він — це був Бог! На це не треба тлумачення. Це був Елоїм. Ось як назвав Його Авраам. Це відомо будь-якому читачеві Біблії. *Елоїм* — “Самодостатній”. Він — це Перший, Останній, Початок, Кінець. Елоїм! Авраам назвав Його “Елоїм”. *Бог*, з великої літери єврейською, *Елоїм*, як і написано: “На початку Бог”, — Елоїм.

⁹⁵ Це був Елоїм, який проявився у людському тілі, носив людський одяг, їв людську їжу. Амінь! Знамення того, що в останні дні Бог знову з’явиться у людському тілі серед Свого народу! Амінь! Ісус сказав: “Діла, які Я роблю, й ви зробите. І як було в дні Содому, так буде у прихід Сина людського”. Амінь! Тут жодного тлумачення не потрібно; потрібне проявлення в реальності, ось що потрібно. Амінь. Ви вірите цьому?

Схилимо свої голови.

⁹⁶ Наш Небесний Отче, ми сьогодні ввечері представляємо Тобі Твою обітницю, де Ти сказав оце все. Ти обіцяв усе це. Оживити Твоє Слово можеш тільки Ти. Ти сказав: “Нехай буде світло”, — і світло з’явилося. Розтлумачувати це було не треба; воно проявилось у реальності.

⁹⁷ Як ми цитували Ісаю, пророка: “Діва зачне”, — вона зачала; жодного проявлення не потребувало, вона зачала. Це відбулося.

⁹⁸ Він сказав, що коли Він прийде, Він народиться у Вифлеємі — “з Вифлеєму, з Іудеї. Хіба ти не найменший з усіх князів Іуди, Ізраїля? Але з тебе вийде Володар народу Мого”.

⁹⁹ Про всі Його справи, про те, що Він вигукне на хресті, як Його засудять, проб’ють Йому ноги та Його руки; “Він був

ранений за наші гріхи й мучений за наше беззаконня; кара за наш мир була на Ньому; Його ранами ми зіцїлилися”.

¹⁰⁰ Як сказав був Давид: “Я не залишу Його душі у шеолі й не дам Моєму Святому побачити тління”. І на третій день, до того, як за сімдесят дві години почнеться розкладення Його тіла, у Божому Слові говориться: “Він воскресне”. (Сказали, що Його тіло вкрали; цьому вірять досі). Але, Господи, ми віримо Твоєму Слову! Це проявилось. Ісус Христос воскрес, і Він сказав: “Я . . . Ось, Я з вами повсякчасно, до кінця цього світу”.

¹⁰¹ Ми віримо, що Ти сьогодні ввечері тут. Віримо, що сьогодні Ти тут такий самий Ісус Христос, яким Ти був колись. І Ти тільки шукаєш очі, руки, ноги, вуста, душі, тіла, які Ти зможеш застосувати для проявлення Себе. Боже, освяти сьогодні нас, щоб нам побачити живого Ісуса Христа, який живе серед нас. Нехай Він прийде! І потім нехай буде як із спрагою тих греків, які прийшли того дня й сказали: “Добродію, ми хотіли б побачити Ісуса”. І вони повинні були побачити Його. І з яким хвилюванням, мабуть, вони дивилися на Нього!

¹⁰² Боже, Ти сьогодні той самий. І Ти пообіцяв, що якщо ми прагнутимемо, ми зможемо побачити Тебе. “Ще трохи, і цей світ не побачить Мене, — (невіруючий), — а ви будете бачити Мене, бо Я буду з вами, навіть у вас, до завершення цього світу”. Ми знаємо, що Ти той самий учора, сьогодні й навіки.

¹⁰³ Господи, ці Слова були сказані, їх записали, а тепер нехай це здійсниться, задля Божої Слави, щоб продемонструвати те, що Він дотримує Своє Слово. Амінь. Благословить вас Бог.

¹⁰⁴ Збиратиму молитовну чергу. Здається, Біллі сказав, що роздавав молитовні картки з першої по соту чи якось так. Зараз його тут нема. Це . . . Який номер молитовної картки. . . Подивіться на зворотний бік своєї . . . На ній—на ній буде число й—й літера (А, Б, В, Г чи . . .). Що там, А? Добре.

¹⁰⁵ Візьмемо А номер один, два, три, чотири, п'ять. Просто одразу ж підводьтєся. А, номер один, номер два, номер три, номер чотири. Чотири, не побачив, щоб піднялися. Молитовна картка номер чотири. Один, два, три. Молитовна . . . Може, не можуть піднятися. Якщо не можуть, погляньте хто-небудь на картку свого сусіда, може, у нього є картка, і він не може піднятися. Швидко зараз. Ось вона, чотири. П'ять, молитовна картка номер п'ять. Шість, сім, вісім, дев'ять, десять, одинадцять, дванадцять. Одразу піднімайтеся, коли називають ваш номер, підходьтє сюди. Номер один, два, три, підходьтє ось сюди. Молитовна картка номер один, два, три, чотири, п'ять, шість, сім, вісім, дев'ять, десять, одинадцять, ставайте відповідно до місця. Одинадцять, дванадцять, тринадцять, чотирнадцять,

п'ятнадцять, шістнадцять, сімнадцять, вісімнадцять, дев'ятнадцять, двадцять, двадцять один, двадцять два, двадцять три, двадцять чотири, двадцять п'ять. Якщо хтось не може. . .

¹⁰⁶ Бачу ззаду одного парубка в інвалідному візку. Синку, якщо викличуть твій номер і—і якщо не зможеш підійти. . . просто підніми руку, а ми подбаємо про те, щоб ти попав сюди. Розумієш?

¹⁰⁷ У кого з присутніх нема молитовної картки, і, однак, ви хворі? Підніміть руки, скрізь. Отут ось, так і треба, піднімайте руки. Ви вірите? Поки їх зберуть, ви вірите Цьому, що Він той самий учора та навіки? Скільки? Подивіться на цих служителів; хіба сьогодні не говориться у Писанні, браття, що Він Первосвященник, який співчуває нам у наших слабкостях? Правильно? Піднімете руку, хто вірить цьому? Він Первосвященник, який співчуває нам у наших слабкостях.

¹⁰⁸ Потім, якщо у Біблії говориться: “Він той самий учора та навіки”, — хто вірить цьому? В такому разі, як Він діятиме сьогодні? Він мусить діяти так, як Він діяв учора. Правильно? Де Він сьогодні? Сидить по правицю від Величності, Його тіло; Святий Дух тут у цьому будинку, щоб об'явити Його.

¹⁰⁹ Зверніть увагу, послухайте зараз. Що було, коли в минулому хтось торкався Його одєжі, якась жінка, одного дня? У неї не було молитовної картки, як сказали б ми, але вона торкнулася Його одєжі. І коли вона торкнулася Його одєжі, Ісус розвернувся й промовив: “Хто торкнувся Мене?”

¹¹⁰ А Петро дорікнув Йому й сказав: “Господи, це взагалі безглузді слова. Кожний намагається торкнутися Тебе. Навіщо говорити: ‘Хто торкнувся Мене?’”

¹¹¹ Він сказав: “Але Я відчув, що Я ослабів”. Хто знає про це? З Нього вийшла *сила*, тобто “фізична міць”. “Я ослабів; хтось торкнувся Мене інакше”. І Він розвернувся й шукав серед присутніх, доки Він не знайшов, де той канал віри.

¹¹² Всі Його обнімали: “Раббі, ми віримо Тобі”, — й так далі.

¹¹³ Але там хтось повірив Йому насправді. І вона торкнулася Його одєжі й вірила в те, що зцілиться; бо вона сказала у своєму серці: якщо їй вдасться це зробити, саме так і станеться.

¹¹⁴ Він повернувся й дивився на присутніх, поки Він не знайшов її; і Він сказав. . . розповів їй про те, що її кровотеча зупинилася й що вона зцілилася. Правильно? Тепер, ось яким чином Він повадився серед людей.

¹¹⁵ А я зараз наголошую, що Він не мертвий, Він сьогодні, як і колись, живий. І в Біблії говориться, Ісус Сам сказав: “Як було в дні Содому, так буде й у прихід Сина людського”.

¹¹⁶ Зараз, послухайте, який би не був дар у Бога ось тут, отам мусить бути й той, хто на нього відреагує. Він прийшов до міста, в Біблії говориться: “Багато справ Він не зміг зробити через їхнє невірство”. Правильно? Сьогодні так само. Йому мусять повірити. Йому просто мусять повірити. Тільки так ви зможете щось одержати.

¹¹⁷ Молитовна черга готова? Зараз, усі перебувайте у пошані, приблизно десять хвилин. Не знаю, чи зможу прийняти усіх, бо там стоять двадцять п’ять чи тридцять. Але зараз, ті, хто у молитовній черзі, кожен у молитовній черзі, хто знає, що я з вами не знайомий і нічого не знаю про вас, нехай підніме руку. Кожен у молитовній черзі.

¹¹⁸ А зараз серед присутніх, хто знає, що я нічого не знаю про нього, підніміть руку. І ось, друже, ось що я зараз маю на увазі, розумієш. Ось що. Ось усі ці служителі тут на сцені. І Христос дав цю обітницю. Розумієте, її записали. Коли вона повинна здійснитися? В останні дні, перед самим Приходом Господа. Правильно? Вона повинна здійснитися тоді.

¹¹⁹ Ось зараз Слово, передречене на цей день. Це не світло Лютера; не світло Уеслі; і навіть не світло п’ятидесятників. Зараз це ще далі по дорозі. Так ось, з Лютером усе гаразд; з методистами усе гаразд; з баптистами усе гаразд; усі інші, п’ятидесятники, це все добре. Сьогодні тут присутні різні. Справа не—не—не в людині. Що якби. . .

¹²⁰ Методистові ви не розповісте про Лютера, бо він вірить у освячення, а Лютер — ні. Розумієте?

¹²¹ П’ятидесятникові ви не розповісте, що “освячення — це все, що треба”; він бачив відновлення дарів. Він не повірить цьому. Ні, він одержав щось більше. Розумієте? І цей період церкви виявився останнім; і у Біблії говориться, що періодів церкви вже не буде.

¹²² Але повинен відбутися певний збір людей, розумієте, і ось він. І тепер запам’ятайте, це останнє знамення. Ми ті, хто чекає на обіцяного Сина? Підніміть руку. Ви вірите, що завдяки тому, що ви перебуваєте в Христі, ви Насіння Авраама? Підніміть руку. Тоді, Насіння Авраама, прийміть своє знамення! Воно не у Вавилоні; воно не у деномінаційному світі. Воно тут серед вас, серед тих, хто не перебуває у тому безладі там. Повірте йому!

¹²³ Ось жінка, вона абсолютно не знайома зі мною, приблизно мого віку. Я ніколи в житті не бачив цієї жінки. Якби я міг зіцлити цю жінку, я зробив би це, якщо вона хвора. Нічого про неї я не знаю. Ви бачили, що вона підняла руку декілька хвилин тому? Я—ми з нею не зустрічалися. Це просто жінка, яка там стоїть.

¹²⁴ Сьогодні вони прийшли й принесли стос молитовних карток, перемішали їх і роздали їх людям. В когось отут

номер один, а отам ззаду — номер десять, номер п'ятнадцять, номер сім, номер . . . просто отак. Їх щодня перемішують у вас перед очима. І коли їх викликають, вони опиняються будь-де, скрізь. Бачите? І, тепер, вам навіть не треба мати молитовної картки, просто сидіть там і повірте. Чому не можна . . .

¹²⁵ Пробудіться сьогодні, з'ясуйте, у який час ми живемо. Розумієте? Так ось, він майже скінчився, друже. Вже майже скінчився!

¹²⁶ Отож, якщо Бог Авраама воскресив Ісуса Христа з мертвих, і той Ісус пообіцяв, що в останні дні ті самі знамення, які Авраам . . . які Ангел (це був Бог у людському тілі) звершив перед Авраамом, перед приходом обіцяного сина, Ісус сказав, що те саме відбудуватиметься сьогодні.

¹²⁷ Отож, ми бачимо атомні бомби, й деномінації, й оце все, й безлад, в якому вони перебувають. Ми бачимо там Біллі Грема, й Орала Робертса, й усіх інших людей там; п'ятидесятиницького посланця й деномінаційного посланця, ми бачимо, як оце все відбувається, демонструють знамення. Біллі Грем, блискучий богослов, те, у що вірить деномінація. Орал Робертс, сильний цілитель, саме те, що п'ятидесятники . . .

¹²⁸ Але дивіться сюди, Насінню Авраама обіцяно дещо іще. Вони серед цих деномінацій; щось повинно статися *поза* деномінаціями, що збере людей. Ми залишимо це на завтрашній вечір.

¹²⁹ Дивіться, я не знаю тієї жінки. Я повернуся до неї спиною. Якщо Господь, Бог скаже що-небудь цій жінці, може, це—це про домашні справи, може, про гроші, може, це хвороба; я не знаю. Вона знатиме, правда це чи ні.

¹³⁰ Якщо Він сьогодні ввечері звершить те саме, що Він звершав тоді, ви повірите Богу . . . який, як обіцяв Ісус Христос, з'явиться тут в останні дні? Хто вірить, що ми живемо як у Содомі, коли увесь світ впав у стан Содому? Хто з вас вірить, що сказане мною сьогодні ввечері — Істина? В такому разі, діти й Насіння Авраама, повірте Богу!

¹³¹ А зараз, щоб у вас зникли усілякі думки про те, що я намагаюся щось сказати тій жінці заглядаючи їй в обличчя, тобто щоб зникли усі підозри про телепатію чи яким це вам іще здається. Кожен, хто розуміється на телепатії, не думав би таких дурниць. Розумієте? Розумієте? Ви бачили, щоб телепат проповідував Євангеліє? Ви бачили, щоб спіритист проповідував Євангеліє, творив чудеса й знамення, проголошував, що Ісус Христос такий самий? Ні.

¹³² Бачите, це просто . . . це людський розум. Розумієте, вони сліпі. Вірите, що вони можуть виявитися сліпими? У Біблії говориться, що так і буде. Правильно? “Нахабні, зарозумілі, більше любитимуть розкоші, ніж Бога, непримирливі,

осудливі, нестримні, ненависники тих, що добрі, матимуть вигляд благочестя, але відрікатимуться його Сили”.

¹³³ Хіба не сказав Ісус у Євангелії від Матвія 24:24, що в останні часи ці два духи оманули б навіть Обраних, якби це було можливо? Але це неможливо. Вони від початку були у Божих думках, і вони частина Бога.

¹³⁴ А зараз, Боже Авраама, Ісака та Якова, нехай дізнаються сьогодні, що я кажу про Тебе Істину. Це Ти, Господи. В покорі прошу дати Твоїм слугам забрати з дороги їхні власні думки заради того, щоб Ти застосував наші тіла Собі на Славу. В Ім'я Ісуса, Божого Сина. Амінь.

¹³⁵ Що таке дар? Не те, чим ти береш, і рубаш, і розвертаєш. Ні, ні. Це розуміння того, як прибрати себе з дороги, щоб Бог міг застосувати тебе. Дар — це тільки прибрати себе геть, і потім Бог застосує це.

¹³⁶ Пані у мене за спиною, якщо не зцілиться, дуже скоро помре. За цю пані у мене за спиною зовсім недавно молився інший муж. У неї рак. Цей рак у неї у грудях і також у легенях. І за неї зовсім недавно молилися; і вона намагається прийняти це вірою, що вона зцілилася. Це ТАК КАЖЕ ГОСПОДЬ! Це правда, пані? [Сестра каже: “Так, звісно, це правда”.—Ред.] Якщо правда, махніть—махніть рукою для присутніх. Бог Авраама, як і раніше, живий! Гаразд, далі вірте тому, у що ви вірите, і ви зцілитесь. Амінь.

Ви вірите? Скажете: “А присутні?”

¹³⁷ Оця жінка, що сидить тут зі своєю...на кінці ряду, друга пані там. Коли повернувся, я побачив там дещо, щось навколо її руки, вимірювач тиску крові. В неї підвищений тиск крові. Правильно, пані? Підніміть руку. Якщо повірите, тиск крові у вас знизиться. Бог Авраама досі діє. Він саме такий, яким був — Боже Слово на цей день!

¹³⁸ Як у вас справи? Ви вірите зараз? Майте віру в Бога! Виглядає як дитина. Бог знає ваше серце, молода пані, я ж — ні. Ви вірите, що Бог здатен відкрити мені, що негаразд? Ви повірите Йому, якщо я відкрию? Це не за вас, це за когось іншого, це ваш брат. І він у дуже поганому стані, і він знаходиться в одному місті на північ звідси, Тьюлар. І він у лікарні, і в нього лейкоземія, і лікарі покинули його помирати. Нема жодної надії. Правильно. Ви вірите? [Сестра каже: “Так”.—Ред.] Гаразд. Що у вас у руці? Візьміть це й покладіть на нього. І не сумнівайтесь у цьому, вірте. Амінь.

¹³⁹ Ви вірите? Я ніколи у своєму житті не бачив цю пані. Але Бог — це досі Бог! А тепер скажіть мені, чи здатна це звершити людина. Це за межами здібностей людської істоти. Це той Бог, який, як обіцяв Ісус Христос, з'явиться тут в останні дні й підтвердить Себе (тільки перед Насінням Авраама), як і у дні Содому.

¹⁴⁰ Отож, я не знаю цієї жінки, ми не знайомі один з одним, думаю, наша перша зустріч у житті. Ви вірите, що я Його слуга? [Сестра каже: “Так”.—Ред.] Ви вірите, що *оце* мусить бути Слово? [“Так”.] І вам це відомо, якщо це Слово, як і колись, судить думки та наміри серця, правильно? Слово — це ще й Зцілитель, якщо ви зможете повірити Йому. Повірте. Але ви теж затемнені темною тінню. Це рак. І ви вірите, що Бог може сказати мені, де знаходиться той рак? Він у нижньому кишківнику, як каже лікар. Ви тепер вірите, що ви одержите зцілення? Ідіть і не сумнівайтеся, абсолютно, і Бог зцілить вас. Амінь.

¹⁴¹ Ви вірите, кожен? Саме те, що Він обіцяв зробити! Майте віру в Бога, не сумнівайтеся.

¹⁴² Ми не знайомі один з одним. Я не знаю вас. Якщо ми незнайомі, нехай дізнаються про це присутні, ми піднімемо руки. Я ніколи в житті не бачив цієї жінки.

¹⁴³ А ви там, вірите? Вірите, що це Ісус Христос? Що це таке? Це Його Слово. Коли ці люди відкидають Його, вони відкидають не людину, вони відкидають Слово. Слово, яке опинилося надворі, не змогло повернутися всередину.

¹⁴⁴ І ось, ця жінка не знайома зі мною. Я ніколи в житті не бачив її. Бог — це Зцілитель. Може, це не заради зцілення, може, заради чогось іншого; але якщо Бог пояснить мені, яка у вас біда, ви повірите мені? Перше, за що ви хочете, щоб помолитися — у вас погано з вухом. Якесь ваше вухо, ви не чуєте ним. Правильно. Це правда. І потім у вас якась погана звичка, і ви хочете позбутися тієї звички; це паління, цигарки. Вкладіть свого пальця у своє здорове вухо, отак, у своє здорове вухо. Добре. Тепер повірте Богу й живіть далі, і не . . . і ви також більше не випалите жодної цигарки, якщо повірите. Ідіть, і нехай Господь благословить вас.

Ви бачите, що сталося. Він реальний?

¹⁴⁵ Я не знаю вас; ми не знайомі один з одним. Я ніколи в житті не бачив вас, але Бог знає вас. Якщо Бог зможе розповісти мені щось про вас, ви повірите?

¹⁴⁶ Повірять усі присутні? Чи знає там хто-небудь цю жінку? Хтось у зібранні знає цю жінку? Гаразд, ви дізнаєтеся, правда це чи ні. Цього повинно вистачити. Це мусить проявити істину.

¹⁴⁷ Зараз ви бачите вплив того, що відбулося за ці останні декілька хвилин. Розумієте? Це просто. . . Я вагаюся. Розумієте? Переді мною все ніби затьмарилося. Розумієте, Він розпізнає. Розумієте, це Він, Святий Дух. Це не я. Це Слово, обіцяне на цей день. Цього ніколи не було з днів апостолів, не було ніколи. Але там, де говориться: “Якраз у переддень приходу Сина людського. Як було в дні Лота, так

буде у прихід Сина людського”. Невіруючі не вірять Йому. Вони не повинні Йому вірити. Але віруючі, повірте Йому!

148 Отож, якщо Святий Дух відкриє це, хто повірить усім серцем, піднімете руку?

149 У вас щось травмоване. Ви попали в аварію, через це у вас змістилося декілька шийних хребців. Також змістилася одна нирка. Це ж правда, так? [Сестра каже: “Так точно”.—Ред.] Ви вірите? [“Так точно”.] З вами все буде гаразд. Хвала Господу.

150 Ви вірите, що Бог зціляє хворобу нирок? В такому разі візьміть і прийміть своє зцілення.

151 Підходьте, пані. Подивіться сюди. Ви вірите, що Бог зціляє хворобу серця? Гаразд, живіть далі й вірте, і з вашим серцем усе буде гаразд.

152 Підійдіть сюди. Ви вірите, що Бог зможе зцілити вашу спину, уздоровити вас? В такому разі рушайте й вірте цьому.

Просто повірте Богу; це все, що необхідно зробити!

153 Підходьте, пані. Ви вірите, що Бог зціляє хворобу шлунка? Ідіть, повечеряйте, вірте всім серцем.

154 Підходьте. Ви вірите, що Бог може зцілити артрит? В такому разі йдіть, вірте й зробіть . . . і Бог зцілить вас.

155 Гаразд, підходьте. Ви вірите всім серцем? Вірите? Знову артрит. Ви вірите, що Бог може зцілити вас? Ідіть, вірте цьому, кажіть: “Дякую Тобі, Господи”.

Хто вірить отам? Ви вірите?

156 Оця пані, яка сидить тут у червоній сукні, якраз піднімає руку, страждає від підвищеного тиску крові. Ви вірите, що Бог може зцілити вас? Вірите? Добре. Покладіть руки на ту пані там поруч з вами й скажіть їй, що з її голосом усе буде гаразд. Амінь.

Ось воно. Амінь. Ви вірите? Майте віру!

157 Отут ось сидить чоловік, у нього трапляються кровотечі. Ви вірите, пане, який сидить отут? Так, у вас кровотечі. Ви вірите, що це буде зцілено?

158 У жінки, яка поруч з вами, також трапляються кровотечі, і у неї хвора спина. Ви вірите, що Бог зцілить вас? Вірите? Підніміть руку й прийміть це. Повірте.

159 У цієї пані, яка поруч з вами, проблема з ногами й зі стегном. Як вважаєте, це правда, пані? Ви вірите, що ви зцілитесь? Що ж, підніміть свою руку, скажіть: “Я приймаю це”.

160 Гаразд, у пані, яка поруч з вами, інфекція. Ви вірите, що Бог зцілить цю інфекцію, молода пані в окулярах? Підніміть руку, скажіть: “Я приймаю це”. Гаразд, повірте цьому.

¹⁶¹ У пані, яка поруч з вами, хвороба нирок. Ви вірите, пані, що Бог зцілить хворобу нирок? Гаразд, підніміть свою руку, прийміть це.

¹⁶² У дівчинки поруч з нею хвора щитовидна залоза. Ти віриш, що Бог зцілить щитовидну залозу? Підними руку, прийми це.

¹⁶³ Хто з вас вірить усім серцем? Тоді підніміться на ноги й прийміть це. Підніміться в Присутності Бога Авраама, Ісака та Якова.

¹⁶⁴ В Ім'я Господа Ісуса Христа, нехай Святий Дух зійде зараз у це приміщення й зцілить кожну людину в Божественній Присутності!

64-0205 Бог є Тлумач Сам Собі
Ярмарковий комплекс Керн-Каунті
Бейкерсфільд, Каліфорнія США

UKRAINIAN

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Повідомлення про авторське право

Усі права застережено. Дозволяється роздрукування цієї книги на домашньому принтері задля особистого користування чи безкоштовної передачі іншій людині в якості засобу поширення Євангелії Ісуса Христа. Продаж цієї книги, а також тиражування у великих обсягах, розміщення на сайтах у мережі Інтернет, внесення до пошукових систем, переклад на інші мови чи використання для оформлення прохань про надання матеріальної допомоги без окремого письмового дозволу з боку видавництва “Voice Of God Recordings” є забороненим.

За додатковою інформацією чи для замовлення інших матеріалів звертайтеся за наступною адресою:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org